

Od prvog do zadnjeg dana svoga života čovjek JEDE.

Svake godine u mjesecu listopada obilježavamo različite spomendane, Dan borbe protiv siromaštva, Dan jabuka, Dan kruha...

U našoj školi obilježavamo Dan zahvalnosti za plodove zemlje koji objedinjuje sve.

To je dan kad se prisjećamo koliko nam zemlja daje – zemlja nam daruje sve što jedemo.

Ove godine nije bilo stolova, nije bilo kruha ni jabuka, nije bilo hrane. Lonac, zdjele, tanjuri i čaše – sve prazno na stolu. Željeli smo osvijestiti kako svi učenici u školi dobivaju besplatnu marendu – sendvič, voće, mlijeko ili mliječne proizvode, suho voće ili orašaste plodove. To nije samo obrok, to je dar.

Netko je morao uzgojiti pšenicu, zamijesiti tijesto, i ispeći, netko nahraniti kravu, netko se potruditi da ta hrana stigne do svakog učenika. A, nažalost, ta ista hrana bude bačena u okoliš škole.

Svaki put kada se baci komad kruha, mandarina, jabuka, mlijeko, jogurt ili ručak koji nismo pojeli, bacamo trud ljudi koji su to uzgojili, vodu koja je potrošena, i vrijeme koje je uloženo. Bacamo zahvalnost!

Zato smo taj dan iznijeli molbu našim učenicima:

Uzimajmo samo onoliko hrane koliko ćemo pojesti.

Ono što ostane – iskoristimo kasnije, ne bacajmo.

Poštujmo hranu jer bez nje nema života.

Ne bacajte hranu koja je još dobra.

Poštujte svaki zalogaj jer mnogi nemaju ni to.

Zahvalnost ne pokazujemo samo riječima, nego odgovornošću. Zemlja nam daje – a mi moramo naučiti čuvati ono što imamo.

Kako bismo ipak realizirali projektni dan odabrali smo temu „Hrana jučer, danas, sutra“.

Učenici su podučavali učenike uz pomoć zanimljivih prezentacija na temu hrane u prošlosti, industrijalizaciji hrane i brzoj hrani s produljenim rokom trajanja, aditivima u prehrani, hrani

za astronaute, molekularnoj hrani, suplementima, ISO toničnim i energetskim pićima. Bilo je jako poučno i zanimljivo.

Učenici su ipak mogli degustirati hranu jučer – svježi domaći, ručno rađeni kruh s domaćom masti, palentu kumpiricu i običnu palentu, slanu ribu, bademe i suhe smokve – IZVORNU HRANU, kao i današnju brzu, prženu hranu, uglavnom s mnogo aditiva.

„Što ćemo jesti u budućnosti?“ – pitanje je koje smo postavili učenicima.

Učenici su imali prilike dati odgovor na postavljeno pitanje.

Pročitajte neke od njih:

„Ljudi sve više i više jedu nezdravu hranu tako će se nažalost i nastaviti.

Jest ćemo zdravu hranu koja nam pomaže da rastemo, budemo ljepši i snažni.

Ljudi će izmisliti neku novu hranu u bočicama.

Palačinke s pekmezom od smokava i sve ćemo jesti od smokava. Zdrave milkshakeove

i još puno razne hrane napravljene od smokava.

Jest ćemo hranu koju će pripremati roboti i nitko neće ni znati što je unutra.

Puno ubijamo životinje pa ćemo jesti samo voće i povrće.

Jest ćemo kupus. Ja sad kupus mrzim, ali kad odrastem bi ga htjela jesti.

Sportaši će jesti zdravije, a ostali nezdravo.

Jest ćemo pilule s različitim okusima.“

Odluka je na svakome od nas.